

Komik Bir Masal

– ERHAN TIĞLI · 25 Aralık 2024

YAĞMUR MASALIDIR BU MASAL!

Eski zamanlardan birinde, cinspor ile inspor maç yaparlarken çinili hamam içinde, o zamanlar şimdiki gibi değil, her şey başka bir biçimde. Ne televizyon var ne telefon, ne de bilgisayar. Ama her şey yirmi dört ayar! Mesajlaşacaklarına karşı karşıya gelip konuşuyorlar ya da mektup yazıyormuş insanlar. Gözleri televizyon ekranında değil, birbirlerinde oluyormuş anne, baba ile çocuklarının. Eve gelen konuklarla konuşur gülüşürlermiş. Mutluluğu kendilerine saklamaz, bölüşürlermiş.

O yörenin tek derdi susuzlukmuş. Yeterli yağmur yağmadığı için iyi yetişmezmiş sebze ve meyveler, dağ gibi yığılırmış bulaşıklar, Sık sık yıkanamadıkları için kirli kirli gezermiş insanlar. Ne yapsalar olmamış, bir türlü yağmur yağmamış.

Eşeden köşeden, kuşlar uçtu meşeden. Avcılar av bulamadıkları için ölmüşler üzüntüden. Kuşseverler ise göbek atmışlar sevinçten, neşeden. Kuşların nereye gittiğini merak ettim, koştum arkalarından. Koşarken bir dereye düştüm. Su buldum diye sevindim. Öyle susamışım ki, dereyi bir yudumda içtim. Yosunları ekin sanıp biçtim. Balıklarla dans ettim, kurbağalarla şarkı söyledim. Derken hop diye karşı yakaya geçiverdim. Defteri, kitabı açiverdim. Okuyup yazınca iyiyi, doğruyu seçiverdim, gerçekleri görüverdim.

Masal masal matladı, hep balonlar patladı. Susuz yerin insanları su bulmak için kuyular kazdı, yağmur dualarına çıktı ama su kıtlığına bir türlü çare bulunamadı.

Yörenin bir dervişi varmış. Çıkmış ortaya: “Dediklerimi yaparsanız yağmur yağdırırım ben” demiş. Herkes kahkahalarla gülmüş. “Hadi be, git işine! Yağmur yağdırmak sana mı kaldı? Nice bilgili kişiler uğraştı da başaramadı. Bizi boşuna oyalama” diye alay etmiş.

İçlerinden biri, “Öyle demeyin. Ummadık taş baş yarar. Bir deneyelim bakalım. Denemekten ne çıkar? Denize düşen yılanı sarılırmış” diye konuşmuş.

“Peki öyle olsun” demişler, dervişin teklifini kabul etmişler.

Derviş çocukları toplamış, “Hadi bakalım, iş bize düştü, demiş. Evlerden yağ toplayacaksınız. Yağ toplarken de yağ yağ yağ diye bağıracaksınız.”

Çocuklara bu iş oyun gibi gelmiş. Hemen ellerine birer kap alarak yağ toplamaya, bir yandan da yağ yağ yağ diye bağırışmaya başlamışlar.

Derviş toplanan yağları kazanlara dökmüş. İçine sebzeler, türlü baharatlar atmış. Yağı, tuzu yerinde güzel bir çorba yaparak çocuklara ve yoksullara yedirmiş. Çorbalarını içerlerken hepsi de “yağ yağ yağ” diye ağızlarını şapırdatıyorlar, gülüyorlarmış.

Bir süre sonra yağmur yağmaya başlamış. Öyle bir yağmur yağmış ki, her taraf suyla dolup taşmış. Ortalığı sel almış. Yağmur bir türlü durmak bilmiyormuş...

“Dur” demişler durmamış yağmur. Olmuş dere tepe çamur. Çaresiz kalıp dervişin kapısını çalmışlar.

“Yağdırdığın gibi durdur şu yağmuru ne olur?” diye yalvarmışlar.

Derviş, bıyık altından gülmüş:

“Şu işe bak yahu! Siz bana deli der, sözlerime hiç kulak asmazdınız. Ne oldu, hangi dağda kurt öldü?” diye sormuş.

“Ocağına düştük. Aman, kusurumuza bakma. Yanılmıştık. Affet bizi” demişler.

“Kendini akıllı sananlara bak, benim gibi bir deliye muhtaç oluyorlar. Ne oldum demeyeceksin, ne olacağım diyeceksin. Neyse, isteğinizi bir şartla yerine getiririm. Ne istersem vereceksiniz, yoksa hiçbir şey yapmam” demiş derviş.

“Söz veriyoruz. Her isteğinizi yerine getireceğiz. Yeter ki kurtar bizi bu durumdan” diye dervişin ellerine sarılmışlar.

Derviş oradakilere dönmüş:

“Önce bütün küsler barışacak, birbirine sarılacak, demiş. Sonra da çocuklar her evden ceviz toplayıp bana getirecek.”

“Tamam, öyle olsun” demişler. Küsler barışmış, kucaklaşmış, pişmanlık gözyaşları sel sularına karışmış. Herkes kalp kırmamak, birbirinin gönlünü almak için yarışmış. Çocukların topladıkları cevizler küfelerle boşaltılmış. Derviş, çocuklara, “Ben ne yaparsam yapın, ne dersem deyin” deyip elini ceviz küfelerinden birine daldırıp, “Yağma!” diye bağırarak havaya savurmuş. Çocuklar da “yağma” diye bağırarak dervişe uymuşlar. Bu sözü diğerleri de duymuşlar. Onlar da “yağma” diye bağırılmışlar. “Yağma” sesleri yağmurun da kulağına gitmiş, yağmayı bırakmış. Cevizler yağma edilmiş, tatlılar yapılarak açlara, yoksullara yedirilmiş. Böylece yöre büyük bir felaketten kurtulmuş. Güneş açmış, sel suları çekilmiş ve herkes sevinmiş, düğün bayram etmiş. Ozanımız sazını almış, şu türküyü söylemiş:

“Bahçelerde bürülce

Oynasın herkes gönlünce

Dünya cennete döner

Sevenler sevilenler

Bir araya gelince.”

Masalımız işte bu kadar.

Zamanında gözümüzü dört açıp gereken önlemleri almazsak dünya olur bize dar, bahar gelmek bilmez, her tarafı kaplar soğuk, çamur ve de kar.

Hepinizin gönlüne mutluluk yağmuru yağsın çocuklar.

Erhan Tıgılı

Tüm ifadeler